

for mig, koster omtrent 35,000 Rbd. mere om Måret end en Liniebataillon. Det Slags Udgifter maae vi have bort; thi de have Intet med Forsvaret at gjøre. Finder Hans Majestæt noget Saadant fornødent for sig, maa der i saa Henseende gives ham en særskilt Bevilling som et Tillæg, en integrerende Deel af hans Civilliste; men det maa ikke blandes ind paa, saa at sige, hver Side af Forsvarsbudgettet og medtage Udgifter, der tilfammentagne virkelig ikke ere ubehøvelige. — Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig til disse Ytringer, idet jeg blot endnu skal anføre, at det efter de Arbejder og den Underfølgelse, jeg har formaaet at anstille, vil være muligt for en langt ringere Bekostning, nemlig for omtrent 3 Millioner, at opstille et haade talrigere og i alt Fald ligesaa dygtigt Forsvar som det, Krigsministeren i det Hele taget har opstillet. Jeg skal derfor forbeholde mig og gjøre mit Bedste, for gennem Endringer eller paa anden Maade at see de Anstuelser gjorte gjældende, som jeg har tilladt mig at forsøgte i Forsvarscommissionen, og som jeg, da de efter min Mening kun have vundet fornøjet Bekræftelse ved den ærede Ministers Udtalelser, paa ingen Maade er tilbøielig til at frasalde.

Formanden: Forinden Forhandlingerne gaae videre, skal jeg meddele det ærede Thing Udfaldet af Optællingen af de i Mødets Begyndelse afgivne Stemmesedler til Nedsættelsen af et Udvalg. Optællingen har uddiist, at der var afgivet, som jeg angav, 73 Stemmesedler, hvilke alle befandtes gyldige, afgjørende Fleertal altsaa 37 Stemmer. Valgte ere samtlige 5 Medlemmer, nemlig: Raben med 71, Steensstrup med 67, Casse med 66, Høgsbro med 59 og Kühnel med 52 Stemmer. R. Jensen havde 11 Stemmer. — Vi fortsætte derpaa Forhandlingen af den foreliggende Sag.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Grøn: Naar jeg allerede idag har udbedt mig Ordet, er det, fordi jeg antager, at det maastee kan interessere det høitærede Thing at vide, paa hvilken Maade jeg bedømmer det Forslag, der nu ligger for fra den høitagtede Minister, i Forhold til det Forslag, jeg har været med til at udarbejde i Forsvarscommissionen. Da jeg er den Æneste af Forsvarscommissionens militaire Medlemmer, der har den Ære at have Sæde i denne Sal, troer jeg, det er rigtigst strax at komme med en saadan Udtalelse. Jeg troer, at det maastee vil klare mit Standpunkt, naar jeg kortelig berører en personlig Side af Sagen, det vil sige, hvorledes jeg selv har stillet mig til Sagen i Forsvarscommissionen og derfor ogsaa agter at gjøre det her. Dengang jeg havde den Ære at blive udnævnt til Medlem af Forsvarscommissionen, var der nogle enkelte Ting, der strax stode mig klart. Den første af dem var, at det var aldeles nødvendigt nu at faae en ny Hærordning, at Planen af 1842 saa ofte er undergaaet Forandring, og at disse Forandringer i mange Retninger have været saa lidet i Conseqvens den ene med den anden, at der er kommet en saadan Uklarhed ind i mange militaire Forhold, at virkelig Hæren ikke for Diebliffet er istand til at hde det, som den burde kunne, endogsaa i Forhold til den Styrke, den har, og i Forhold til de Omkostninger, der offres paa den. Det var mig altsaa meget klart, at en Hærordning burde nu ved denne Leilighed komme tilveie, hvoraf følger, at jeg strax besluttede at gaae ind paa den Ordning, som vilde blive foreslaaet, saafremt jeg troede paa nogen Maade fra et militairt Standpunkt at kunne forsvare det for mig selv. Den anden Ting, der var mig klar strax, var, at Hærens Størrelse væsentlig maatte afhænge af de Evner, Landet havde til at underholde en Hær, og det var mig meget tydeligt, at de, der i Commissionen maatte dømme derom, vare Commissionens civile Medlemmer, det vil sige dem, der havde havt Sæde i Landets offentlige